

ekstra Formueafgift. Og Vælgerne var henrykte dels ved at slippe for ekstra Formueafgift og dels ved Løftet om næsten helt at slippe for Skat.

Det er imidlertid godt i denne Forbindelse at minde om, at der jo ogsaa nu og da er faldet et sandt Ord. Den højtærede Indenrigsminister, som nu sagde Farvel til mig . . . (*Indenrigsministeren* [Kragh]: Jeg sagde ikke Farvel til Dem.) . . . Jeg beder undskyldte, men det var saa højt, at jeg maatte tro, at det var til mig. Den højtærede Indenrigsminister har jo saaledes sagt et sandt Ord forleden, da han erklærede, at Ministeriet virkelig ikke tænkte paa at blande sig i Krisen og Arbejdsløshedsforholdene. Det er sikkert sandt nok. Det var ogsaa et sandt Ord, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde forleden i en af sine dybsindige Artikler i „Berlingske Tidende“, hvor han løftede en Flig og fortalte os ganske tydeligt, at der bliver virkelig ingen Skattnedsættelser. Det ærede Medlem siger dér: „Nu er jo imidlertid eet at have et Ønske om at faa Skatter og Afgifter ned, noget helt andet kan det meget let blive at skaffe et virkelig Grundlag for en saadan Nedsættelse“. Og han skildrer videre, hvorledes „man bør se den Sandhed lige i Øjnene, at det er en ganske overordentlig vanskelig Opgave, Regeringen her har stillet sig selv, og det formentlig saaledes, at Regeringen staar eller falder med, om Opgaven løses eller ikke“. Det ærede Medlems hele Artikel er et saadant Forsøg paa at paavise, at vi virkelig har meget smaa Udsigter til at opnaa denne Skattnedsættelse, der var et Hovedpunkt paa Ministeriets og Venstres Program.

Jeg siger, det er rart saadan en Gang imellem at faa et sandt Ord med paa Vejen mellem alt det andet. Saadan følte jeg det ogsaa helt befriende, da det samme ærede Medlem Hr. Korsgaard i mit Ministeriums Morgentime erklærede, at dette Ministerium var en Ulykke for Landet. Han har ganske vist aldrig gjort noget som helst Forsøg paa at bevise denne „Sandhed“, efter hans Mening Sandhed (*Korsgaard*: Det har jeg virkelig). Naa, det ærede Medlem siger, han har gjort Forsøg derpaa. Jeg tvivler for Resten heller ikke om, at han har gjort Forsøget, men han er ikke sluppet godt fra det. Det var en total mislykket Bevisførelse, det ærede Medlem i saa Henseende har præsteret, hvis han har gjort noget saadant. I alt Fald behøvede det ærede Medlem jo saa ikke at blive saa urolig, da

jeg mindede ham derom. Det ærede Medlem maa jo dog i Dag føle sig beroliget og lettet og lykkelig, thi nu har vi en Regering, der formentlig ikke er en Ulykke for Landet, nu har vi en Regering, der ganske sikkert vil berede det ærede Medlem mange Glæder. Den har jo beredt det ærede Medlem en i December Maaned, da den kom med en Skatteforhøjelse, og det ærede Medlems Parti hoppede paa den. Og der kommer nok flere af den Slags Glæder for det ærede Medlem i den kommende Tid, efter at han er sluppet for den Ulykke, som han saa i det forrige Ministerium.

Men trods disse Glæder, som man altsaa kan afvinde den ellers mørke Situation, maa jeg tilstaa, at jeg synes, at det ser svært broget ud for det højtærede „stærke“ Ministerium. Det er, som sagt, det svageste Ministerium, vi har haft siden de hensovede Højreministeriers Dage. Men jeg tror nu nok, at det gaar alligevel. Det er ligesom med Præsten, der, da han havde sagt alt det, De ved nok, til sidst sagde: Græder ikke, Børnlille. Jeg kan i og for sig sige det samme. (Munterhed). Ja, det er virkelig for en Gangs Skyld min Mening at anvende dette, thi vi har jo trods alle store Ord og Fraser i „Berlingske Tidende“ og „Nationaltidende“ det konservative Parti, og hvad i Alverden skulde det konservative Parti til syvende og sidst gøre andet end støtte dette svage Ministerium? Det gaar derfor nok — set fra et demokratisk Synspunkt ser det i alt Fald saaledes ud — for det nuværende Ministerium. Naar man tager Højre, som det er, det Parti, der, som ogsaa „Skatteborgeren“ peger paa, jo er en Part i den borgerlige Samling, hvad skulde saa Højre gøre andet? . . . Ja, undskyld, jeg bruger Navnet „Højre“, det er efter „Berlingske Tidende“s Anvisning, jeg gør det; men det Navn er ikke officielt gennemført her endnu, det er kun i „Berlingske Tidende“ man foretrækker at blive betegnet som Højreblad.

Altsaa, det konservative Parti falder saamænd nok til Føje, selv om det ligesom før skal betale klækkeligt for at bevare Ministeriet. De Konservative vil naturligvis stille nogle Krav; de vil maaske stille nogle Forslag — det er ikke helt sikkert, men de vil i hvert Fald stille nogle Krav til Venstre, og naturligvis vil Venstre gaa ind paa forskellige Krav, det har Venstre altid gjort. Det gælder jo Ministeriets Liv, og hvad er en kærere end Livet, navnlig naar man er et Venstre-